

30/4/04

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 29 augustus 2003, 24 oktober 2003 en 18 februari 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 24 april 2003 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 05 februari 2004, bekrachtigd op 05 maart 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

Wegens de artistieke, historische, sociaal-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

het oudste deel van de begraafplaats, met muren, hagen en toegangshekken, met inbegrip van de aansluitende afsluitingsmuur met hek van 1926, de ijzeren grafkruisen op andere gedeelten van de begraafplaats en het grafteken van kunstschilder Pieter Van Deputte, weg 787, gelegen te

Eeklo (Eeklo), Molenstraat;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummers 1557, 1558Kdeel, 1560Adeel.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

de congregatiekapel en een gedeelte van het klooster van O.-L.-Vrouw-ten-Doom met inbegrip van afsluitingsmuur en toegangshekken, gelegen te Eeklo (Eeklo), Zuidmoerstraat 125;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 2de afdeling, sectie F, perceelnummers 677A3, 677Z2.

Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

H. Grafkapel, gelegen te

Eeklo (Eeklo), Molenstraat ;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 2A2.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

vrederecht, gelegen te

Eeklo (Eeklo), Stationsstraat 21;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 756Cdeel.

Wegens de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

voormalige Katholieke Werkmanskring met binnentuin en Bruine beuk, gelegen te Eeklo (Eeklo), Kaaistraat 32;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 1002S3.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

het oudste gedeelte van het psychiatrisch ziekenhuis St.-Jan-Baptist met kapel, gelegen te Eeklo (Eeklo), Oostveldstraat 1;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 1ste afdeling, sectie D, perceelnummer 232X.

Wegens de historische waarde:

- als monument:

hoeve met inbegrip van erf en bedrijfsgebouwen, gelegen te

Eeklo (Eeklo), Pastoor Bontestraat 19;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 1ste afdeling, sectie A, perceelnummers 393C, 394C.

Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

het 18de eeuwse gedeelte van het herenhuis (met uitsluiting van het recent woongedeelte) en de aanhorigheid van 1911, gelegen te

Eeklo (Eeklo), Molenstraat 25;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 1324Gdeel.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

burgerhuis met aanhorigheden, gelegen te
Eeklo (Eeklo), Patersstraat 43;
bekend ten kadaster:
Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 1025D.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

burgerhuis met aanhorigheden, gelegen te
Eeklo (Eeklo), Koning Albertstraat 15;
bekend ten kadaster:
Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 1297A.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

voormalige notariswoning, gelegen te
Eeklo (Eeklo), Stationsstraat 58;
bekend ten kadaster:
Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 879K.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

19de-eeuws woonhuis, met uitsluiting van het recent woongedeelte,
gelegen te Eeklo (Eeklo), Stationsstraat 62;
bekend ten kadaster:
Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 876Ddeel.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

woonhuis met aanhorigheid, gelegen te
Eeklo (Eeklo), Molenstraat 52;
bekend ten kadaster:
Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 126F.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

café Rubens, gelegen te
Eeklo (Eeklo), Koningin Astridplein 10;
bekend ten kadaster:
Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 837H3deel.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

woonhuis met aanhorigheden en tuin, gelegen te
Eeklo (Eeklo), Koning Albertstraat 62;
bekend ten kadaster:
Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 1479G.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

woonhuis bij voormalige fietsenfabriek, gelegen te

Eeklo (Eeklo), Molenstraat 33;
bekend ten kadaster:
Eeklo, 2de afdeling, sectie E, perceelnummer 1327Edeel.

Wegens de industrieelarcheologische waarde:

- als monument:

het ketelhuis en de machinekamer, de schoorsteen, de weverijhallen en de ververij van de voormalige fabriek "Textiles d'Eecloo", gelegen te

Eeklo (Eeklo), Zuidmoerstraat +61;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 1ste afdeling, sectie D, perceelnummer 1038Ddeel.

Wegens de historische en industrieelarcheologische waarde:

- als monument:

watertoren Nationale Maatschappij der Waterleidingen, nu Vlaamse Watermaatschappij, gelegen te

Eeklo (Eeklo), Peperstraat;

bekend ten kadaster:

Eeklo, 1ste afdeling, sectie C, perceelnummer 821C.

De representatieve selectie van het cultuurhistorisch belangrijk patrimonium van Eeklo bevat een diversiteit van bouwkundige monumenten die kenmerkend zijn voor de sociaal-economische geschiedenis en de cultuurhistorische en architecturale ontwikkeling van de gemeente. De te beschermen objecten vertonen intrinsieke historische, architecturale of andere sociaal-culturele kwaliteiten. Aspecten als authenticiteit, representativiteit, zeldzaamheid of gaafheid bepalen mee het waardevolle karakter van dit patrimonium. Het overzicht omvat interessante voorbeelden van burgerlijke stedelijke architectuur met name twee 18de-eeuwse woonhuizen, rijke 19de-eeuwse woningen in neoclassicistische stijl met inbegrip van het stijlvolle interieur en vroeg 20ste-eeuwse architectuur in neostijlen en interbellumarchitectuur. Zowel in de landelijke als in de stedelijke woningbouw als in de gebouwen van openbaar nut, zoals bestuursgebouwen, gebouwen met dienstverlenende functie, het industriële en het religieuze erfgoed, zijn relevante en fraaie voorbeelden te vinden. Ook de stedelijke begraafplaats is een imponerende getuige van cultuurhistorisch waardevol funerair erfgoed.

Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

De artistieke, historische, volkskundige en sociaal-culturele waarde van het oudste gedeelte van de begraafplaats met muren, hagen en hekken en met inbegrip van de aansluitende afsluitingsmuur met hek van 1926, de gietijzeren grafkruisen op andere gedeelten van de begraafplaats en het grafteken van kunstsmit Pieter Van Deputte, weg H, nr. 787:

Het oudste 19de-eeuws deel van de begraafplaats, aangelegd buiten het stadscentrum in 1810 vormt als een homogeen geheel een representatief voorbeeld van een oude gemeentebegraafplaats met een grote diversiteit aan graftekens uit het einde van de 19de eeuw tot midden 20ste eeuw, traditiegetrouw afgesloten door bakstenen muren met ijzeren toegangshek en hoge geschoren coniferen haag.

Blikvanger, opgesteld in het perspectief van de middenwegel, en één der oudste monumenten op de begraafplaats, is de grafkapel met rijke neogotische detaillering van de Eeklose weldoener, ridder Karel Stroo, opgericht in 1864 voor hem zelf en de zusters van het klooster van de H. Vincentius a Paulo. Het vroeger lijkenhuisje in neoclassicistische stijl vormt met de

drie omgevende beuken een beeldbepalend element ter begrenzing van het oude kerkhofgedeelte.

Het historisch funerair patrimonium getuigt op bijzondere wijze van het sociaal-economisch verleden van de stad, gesymboliseerd in de graftekens van vooraanstaande figuren uit de politieke, kerkelijke of economische wereld. De artistieke waarde uit zich in de sculpturen en de grafarchitectuur, aansluitend bij de gangbare stijlen, gaande van neostijlen tot art déco, en vakkundig uitgevoerd door lokale ambachtshui. Arduinen sarcofagen en graftekens worden verfraaid met realistische funeraire sculpturen in arduin, marmer of brons, sommige ontworpen door kunstenaars uit binnen- en buitenland, of met beeldhouwwerk die, in de funeraire symboliek van dood en eeuwigheid ontleend aan de oudheid en het christendom, ook een volkskundige waarde vertolken. Fotokeramische portretmedaillons en eenvoudige volkse grafdecoraties versterken deze volkskundige waarde. Ook de nog zeldzaam bewaarde gietijzeren grafkruisen zijn cultuurhistorisch waardevolle getuigen van onze funeraire cultuur.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de congregatiekapel en het gedeelte van het klooster van O.-L.-Vrouw-ten-Doorn met inbegrip van de afsluitingsmuur en toegangshekken:

Het kloostergedeelte ten westen van de beschermde kapel en de pandhof met de oude, in kern tot het einde van de 17de en het begin van de 18de eeuw opklimmende noord- en westvleugel zijn een materiële getuige van het voormalige klooster van de minderbroeders of recollecten die in 1664 het vervallen kloostercomplex van de grauwezusters van O.-L.-Vrouw ten Doorn deden herleven. De eind 19de-en 20ste-eeuwse uitbreidingen en aanpassingen tot een tweede pandhof met nieuwe kloostertoeegang en de congregatiekapel op de bovenverdieping zijn representatief voor de bloei en expansie van de nieuwe klooster- en schoolgemeenschap van de zusters van Liefde op het einde van de 19de eeuw, en die aan Eeklo een uitstraling zouden geven tot ver buiten haar grenzen.

De bakstenen muren en kunstige ijzeren hekken, die het kloostercomplex afschermen van de straat en het voormalig kerkhofje en voorplein omsluiten, getuigen van het oorspronkelijke gesloten karakter en zijn beeldbepalend in het stadsbeeld.

Het interieur van de oude vleugels met bewaarde overwelfde gangen en kamers met kruisribgewelven is kenmerkend en zeer representatief voor de kloosterarchitectuur van het einde van de 17de en begin 18de eeuw. Ze behoren tot de oudste getuigen van het religieuze patrimonium van de stad Eeklo.

De kleurrijke baksteenarchitectuur van het poortgebouw en de gevels omheen de binnentuin zijn door hun harmonische verhoudingen en verzorgde afwerking en detaillering belangrijk voor de bouwgeschiedenis van het kloostercomplex en voor de architectuurgeschiedenis in het algemeen.

De congregatiekapel is, als kapel voor de Mariacongregatie van de leerlingen, gebouwd in 1884, een schoolvoorbeeld van een kleine intieme kapel, uitgevoerd in een zeer verzorgde neogotische stijl. De bijzondere sfeer wordt vooral bepaald door het opmerkelijk houten gedrukte tongewelf met drielobbige vormgeving en ongebruikelijke bovenlichten met glas-inloodvulling boven het koor. De rijke nog originele polychromie van de wandbeschildering met sjablonen, de glas-inloodramen met typische neogotische iconografie en de polychrome heiligensculpturen zijn een uiting van ambachtelijke vakkennis en vormen een harmonisch en uiterst waardevol totaalconcept.

Het altaar, een ontwerp van de grootmeester van de neogotiek J.B. Bethune, van 1884, toont in zijn eenvoud het volledig programma van de neogotische stroming met een functionele vormgeving, een terugkeer naar ambachtelijke uitvoering en veel aandacht voor de symboliek. De uitvoerige Mariasymboliek verwijst hier duidelijk naar de Mariacongregatie waarvoor deze kapel opgericht werd.

De artistieke en de historische, ondermeer de architectuurhistorische waarde en de sociaal-culturele waarde van de H. Grafkapel:

Door haar opmerkelijke inplanting aan de grote invalsweg en tegenover de begraafplaats en door de markante gevelsculptuur is de H. Grafkapel een blikvanger in het straatbeeld. De kapel vervangt een oude calvarieberg en is een goed voorbeeld van regionale neogotiek geïnspireerd op de laatgotische stijl, een ontwerp van de Eeklose stadsarchitect Frans Van Wassenhove, ingewijd in 1900. De engelenbeelden aan de voorgevel zijn van Mathias Zens; de terracotta bas-reliëfs in de zijgevels met de droevige mysteries van Maria zijn van de hand van de lokale beeldhouwer Fernand Nisol. Het nog vrijwel intact bewaard interieur bevat in overwelfde nissen een polychrome beeldengroep van de graflegging door Mathias Zens en de voorstelling van een calvarie, afkomstig van de vroegere calvarieberg, de neogotische kruiswegstaties zijn eveneens van M. Zens. De iconografie van de kleurrijke glasramen van Jules Dobbelaere staat in verband met de dood van Christus. De talrijke gedenkstenen van overleden Eeklonars op de lambrisering getuigen van grote volksdevotie.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het vredegericht, Stationsstraat 21:

Het gebouw van het vredegericht is illustratief voor een gebouw met openbare functie opgetrokken tussen 1895 en 1899 in een voor die tijd representatieve neogotische baksteenarchitectuur. Het ontwerp van de Gentse architect Henri Vaerwyck, gekend als neorenaissancebouwmeester, en de Eeklose stadsarchitect Frans Van Wassenhove, ontwerper van vooral neogotische bouwwerken, getuigt van een talentvolle samenwerking tussen beide architecten. Het kwaliteitsvol gebouw is belangrijk als getuige van hun architecturaal oeuvre. Het is een gaaf bewaarde constructie met een opmerkelijke polychrome geveldecoratie door het gevarieerd en subtiel materiaalgebruik. Vooral het speelse klokkentorentje en de gesmeed ijzeren bekroningen, gevelankers en het balkon getuigen van een kwalitatieve ambachtelijke uitvoering en kunstzin. Het gebruik in de constructie van troggewelven op ijzeren liggers op de bovenverdieping verwijst naar het industrieel tijdperk en de nieuwe verworvenheden ervan.

De historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde en de sociaal-culturele waarde van de voormalige Katholieke Werkmanskring met inbegrip van tuin en Bruine beuk:

Het neogotisch gebouw van 1892 is een representatief voorbeeld van een publiek gebouw in een voor die tijd en voor de stad kenmerkende, op de Brugse baksteenarchitectuur geïnspireerde stijl. De trapgevelbekroningen, typische Brugse travee-indeling met verzorgde baksteentraceringen, spaarvelden met boogfriezen en muizentandlijsten getuigen van een kwaliteitsvolle architectuur.

Gebouwd als congregatiezaal voor de christelijke arbeiders is het gebouw een belangrijke materiële getuige van de sociale geschiedenis van het geïndustrialiseerde Eeklo aan het einde van de 19de eeuw.

De toewijding van de kring aan St.-Jozef is kenmerkend voor de tijdsgeest en illustreert het belang van de St.-Jozefdevotie in het licht van de opkomende christelijke arbeidersbeweging. De voorstelling van St.-Jozef als timmerman verwijst naar de voorbeeldfunctie van de heilige voor de arbeiders.

De huidige herbestemming als wijkkring met multifunctionele aanpak bestendigt de sociaal-culturele waarde van het complex.

De imposante Bruine beuk in de binnentuin is met zijn stamomtrek van 503 cm één der dikste Bruine beuken van het Vlaamse land en is nog een getuige van de vroegere tuin van het landhuis op deze locatie.

De artistieke waarde en de historische, ondermeer architectuurhistorische waarde van het oudste gedeelte van het psychiatrisch ziekenhuis St.-Jan-Baptist met kapel, Oostveldestraat 1: Het oudste gebouwencomplex van het psychiatrisch centrum is een goed voorbeeld van een gebouwencomplex met dienstverlenende functie opgetrokken in eclectische baksteen-architectuur in het begin van de 20ste eeuw, kenmerkend voor de ontwerper, de Gentse architect Modeste de Noyette. Het ontwerp werd uitgevoerd door aannemer Philibert Reychler onder leiding van de lokale stadsarchitect Frans Van Wassenhove. Opgetrokken in 1906 door de zwartzusters H. Philippus Neri uit Sint-Niklaas als een heilkundig hospitaalgebouw onder de bescherming van St.-Jan-Baptist, werd het in 1911 vergroot en omgevormd tot een psychiatrische kliniek voor vrouwen. In 1913 uitgebreid en toevoeging van een nieuwe kapel in aangepaste stijl.

Het oude hoofdgebouw vertoont een U-vormig gebouwencomplex van twee bouwlagen hoog afgedekt door leien zadeldaken, voorzien van bakstenen dakkapellen en decoratief uitgewerkte schouwen. Het ritmisch mooi geheel wordt gekenmerkt door horizontaal benadrukte gevels met typerende erkers aan elke gevelwand. De beïnvloeding van de gotische stijl en vooral van de Renaissance komt tot uiting in het kleurige metselwerk, het gebruik van vensters met kruiskozijnen en kleine roedeverdeling, sierankers, trapgevels en talrijke getrapte dakvensters, traptorens en twee bouwlagen hoge erkers. Het bakstenen metselwerk wordt verlevendigd door speklagen ter hoogte der vensterdorpels. Een trapgevel met een portaal in neogotische stijl benadrukt de ingang in de straatvleugel.

De grote ziekenhuiskapel is een duidelijk voorbeeld van kerkelijke neogotiek met de laatgotische stijl als voorbeeld. Het ontwerp van 1913 van architect W.J. Poschen uit Brussel werd uitgevoerd door aannemer Ph. Reychler. Opvallend in de decoratief uitgewerkte gevels zijn de drielichten met roosvensters in het gedrukte spitsboogveld en de gevelbeëindiging in laatgotische stijl met een decoratieve borstwering langs het dak, opengewerkt met drielobbige spitsboogjes tussen pinakels op de versneden steunberen en kruisbloemen.

De gave binnenafwerking van de kapel omvat een opmerkelijk ceramisch tegeltapijt en houten spitstongewelven met stenen gordelbogen, versierd met neogotische gewelfschilderingen. De wandschilderingen in het koor door de Gentse decoratieschilder Achiel Ysabee zijn kenmerkend voor de religieuze kunst in de art decoperiode. De kwaliteitsvolle glasramen met figuratieve voorstellingen in het koor werden uitgevoerd door het befaamde atelier Ganton-Defoin van Gent in 1926. De glasramen in het schip vertonen geometrische versieringen en een engelfiguur als centraal motief in het roosvenster. Het opmerkelijk altaar van Karel Beyaert van Brugge van 1924 is typerend voor zijn tijd. De biechtstoel van 1920 is evenals de afsluiting van het doksaal gebeeldhouwd door August Nijs van Eeklo. Acht heiligenbeelden op sokkels tussen de vensters, de omlijste, op doek geschilderde kruiswegtaferelen van J. De Cooman van 1941, twee koperen kandelaars en de godslamp, geleverd door M. Geraert in 1927, twee authentieke koperen kroonluchters en wijwatervaten in witte steen vullen het kerkmobilair op harmonische wijze aan.

De historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de hoeve, Pastoor Bontestraat 19:

De voormalige hoeve, voorzien van een begraasde voortuin met fruitbomen afgesloten door een meidoornhaag, is een kenmerkend voorbeeld van hoevebouw uit het einde van de 18de eeuw in het Meetjesland. De hoeve vormt één van de weinig overgebleven voorbeelden in de landelijk wijk Balgerhoeke. Het boerenhuis wordt gekenmerkt door de gewitte naar het zuiden gerichte voorgevel voorzien van rechthoekige belukte vensters en een deur zoals gebruikelijk in de streek geaccentueerd door een grijs geschilderde omlijsting. De rechterzijgevel is afgewerkt met een aandak met vlechtingen. Het binnenhuis bleef in authentieke toestand bewaard met inbegrip van vloeren, deuren, balklaag en betegelde schouwen.

Het gebouwtje met de voormalige varkensstallen is in de zijpuntgevel afgewerkt met houten beplanking en vertoont kenmerkende roodgeschilderde deuren. Een voormalig bakhuis met gewitte gevels onder zadeldak, opgetrokken achter het woonhuis, vormt een typisch component van het boerenerf. Het grote bakstenen bedrijfsgebouw met schuur en stallen achter het woonhuis dateert van ca. 1940, maar maakt integrerend deel uit van het traditioneel agrarisch bedrijf.

De artistieke waarde en de historische, ondermeer architectuurhistorische waarde en de sociaal-culturele waarde van het 18de-eeuws gedeelte van het herenhuis (met uitsluiting van het recent woongedeelte) en de aanhorigheid van 1911, Molenstraat 25:

Het sober classicistisch dubbelhuis dat in zijn voorgevel het jaartal 1780 aangeeft is één der oudst bewaarde en het enig gedateerd woonhuis in Eeklo uit de 18de eeuw. Het werd gebouwd als herenwoning door dokter de Causmaecker, waarnaar de initialen in een schouwmantel op de bovenverdieping nog verwijzen.

De aansluitende linkertravee met korfboogvormige koetspoort is nog een verwijzing naar de functie van paardenposterij die het huis kreeg vanaf 1792 en is een tastbare getuige van het verkeer aan het einde van de 18de en in de 19de eeuw toen het vervoer met paard en koets belangrijk was.

Typologisch is het gebouw representatief voor de bouwperiode: het is opgevat als een dubbelhuis met bepleisterde en geschilderde lijstgevel met een geaccentueerde deurtravee met geschilderde arduinen Lodewijk XVI-omlijsting met kenmerkende diamantkop als sluitsteen en klassieke consoltjes die een rechte kroonlijst dragen. De gesculpteerde houten paneeldeur en het smeedwerk van het bovenlicht met initialen F V W G verwijzen naar de waardevolle renovatie door stadsarchitect en eigenaar Frans Van Wassenhove omstreeks de vorige eeuwwisseling.

De aanhorigheid tegen de linkertuinmuur is als realisatie van architect-eigenaar Frans Van Wassenhove van 1911, een voorbeeld van verzorgde bakstenen constructie met kenmerkende knipvoegen, zwarte en witte decoratieve baksteenbanden en een paardenkopsculptuur op de bovenverdieping, verwijzend naar de vroegere functie van paardenposterij.

De artistieke waarde van het pand blijkt vooral uit het uitzonderlijke, grotendeels gaaf bewaarde en kunstzinnige interieur met verschillende laat 18de-eeuwse schouwen, bewaard binnenschrijnwerk en een tegeldecoratie van circa 1900. De gestucte schoorsteenboezeins met afgeschuinde kanten verrijkt met panelen met muziekinstrumenten, een bloemenkorf of medaillon en met houten schoorsteenmantels zijn mooie voorbeelden van stedelijke binnenhuisdecoratie in Lodewijk XVI-stijl. De monumentale schouw, versierd met een wapenschild en banderol met spreuk "Candore fortis" en een hergebruikte stookplaatsbetegeling met typische witte en blauwe of paarse Nederlandse tegels en tegeltableaus, is kenmerkend voor de grote haarden uit de streek.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het burgerhuis, Paterstraat 43 met aanhorigheden:

Dit imposant herenhuis incorporeert in de laat 19de-eeuwse neoclassicistische bouw een 18de-eeuwse woning waarvan de waardevolle interieurdecoratie behouden bleef. Architectuurhistorisch is het voor Eeklo een belangrijk gebouw als zeldzaam voorbeeld van een herenhuis waarin de bouwgeschiedenis en -evolutie van oudere kern en 19de-eeuwse uitbreidingen en eigentijdse aanpassingen duidelijk afleesbaar zijn.

De bepleisterde en geschilderde voorgevel met kenmerkende dubbelhuisopstand, schijnvoegen en stucdecoratie rond vensters en middendeur is representatief voor de rijkere rijwoningen van het laatste kwart van de 19de eeuw. De bak- en natuurstenen achtergevel en de paardenstallen van 1878 staan in scherp contrast met de neoclassicistische voorgevel en getuigen van de toenmalige vernieuwende tijdgeest.

De artistieke waarde van het pand blijkt vooral uit het uitzonderlijk bewaard interieur met

twee midden 18de-eeuwse salons vooraan. De stucplafonds en schoorsteenboezems met karakteristieke rocaillemotieven, onregelmatige schelpvormen, kuiven en figuratieve voorstellingen die onder meer een fabel van La Fontaine voorstellen, zijn exemplarisch voor de rococo-interieurkunst.

De gang en het trappenhuis met marmeren vloeren, uitgewerkte stucplafonds en monumentale bordestrap met kunstige gietijzeren leuning getuigen van de laat 19de-eeuwse aanpassingen en de welstand van de bouwheren. Ze illustreren duidelijk de toenmalige stedelijke wooncultuur. De paardenstallen met koetshuis van 1878 met bepleisterde schermgevel aan de straat en uitgewerkte bak- en hardstenen voorgevel zijn een zeer representatief voorbeeld van een dergelijke aanhorigheid, inherent aan een eind 19de-eeuwse herenwoning.

De artistieke en de historische, ondermeer de architectuurhistorische waarde, van het woonhuis, Koning Albertstraat 15 met aanhorigheden:

De vanouds bekende voorname bewoners en eigenaars spelen een rol in de lokale geschiedenis als notaris of arts. Het statig en stijlvol herenhuis is een uitzonderlijk voorbeeld van stedelijke privé-architectuur in neoclassicistische stijl uit de 19de eeuw, in 1935 uitgebreid in aangepaste stijl en is ongetwijfeld beeldbepalend in het straatbeeld. Het witgepleisterd symmetrische geveltype en de overvloedig gedecoreerde gevelopstand zijn geïnspireerd op de Lodewijk XVI-stijl. In de achtergevel trekken een driezijdige loggia een aanbouwsels in art decostijl de aandacht. De vrijwel intact behouden aankledingen van het interieur getuigen van twee eeuwen burgerlijke wooncultuur, met waardevolle elementen uit 18de, 19de en 20ste eeuw ofwel authentiek aan het huis ofwel op passende wijze geïntegreerd met als hoogtepunt de zogenaamde “zaal in Vlaamse stijl” voorzien van een belangrijke verzameling wandtegels, en met een opmerkelijk ruim aanbod aan glasramen in diverse stijlen.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de voormalige notariswoning, Stationsstraat 58:

Deze imposante herenwoning van 1880 is één der merkwaardigste en best bewaarde neoclassicistische gebouwen van Eeklo. Als voormalige notariswoning is het een representatief voorbeeld van de prestigieuze verblijven die de notabelen aan het einde van de 19de eeuw lieten optrekken aan de Stationsstraat, de belangrijkste invalsweg naar het stadscentrum. Met dit ontwerp realiseerde de Gentse architect P. Van Hoecke voor Eeklo een uitzonderlijk architectuur met een opvallend rijkelijk gedecoreerde voorgevel en een stijlvol interieur.

De harmonieuze opbouw van de gevel, plastische uitwerking van de bovenverdieping en de overvloedige doch verfijnde stucdecoratie getuigen van een artistieke hoogstaande kwaliteit.

Het origineel concept van een enkelhuis met koetsdoornit, centrale vestibule met monumentaal trappenhuis en enfilade van salons links hiervan bleef volledig gerespecteerd evenals de interieurdecoratie. Zowel het intact schrijnwerk van de poort, het binnenschrijnwerk met beschilderde panelen of geëtst glas als de marmeren schouwmantels en stucplafonds met verguld lijstwerk geven blijk van een hoge kwalitatieve uitvoering en zijn exemplarisch voor de burgerlijke interieurkunst van het einde van de 19de eeuw.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het 19de-eeuws gedeelte van het herenhuis, met uitsluiting van het recent woongedeelte, Stationsstraat 62:

De herenwoning, die leerlooier Aimé Vermast in 1881 liet optrekken aan de Stationsstraat, is een mooi voorbeeld van woningbouw voor de gegoede burgerij aan het einde van de 19de eeuw. De authentiek bewaarde bepleisterde en beschilderde voorgevel met kenmerkende schijnvoegen, horizontaliserende kordons en omlijste vensters verrijkt met sluitstenen is door zijn harmonische verhoudingen en ritmering zeer representatief voor de neoclassicistische stijlrichting. Het origineel schrijnwerk van de koetspoort en de verschillende authentieke

interieurelementen zoals de marmerschilderingen, stucplafonds en houten bordestrap, getuigen van vakmanschap en kunstzin. Vooral de stoffering van het salon vooraan in een verfijnde classiciserende stijl met typische naar de klassieke oudheid verwijzende motieven vormt een uitzonderlijk en zeldzaam geheel.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het woonhuis, Molenstraat 52 met aanhorigheden:

Goed voorbeeld van een bakstenen woonhuis opgericht in 1886 in neogotische stijl. Interessant als het enig bewaard voorbeeld van neogotische woningbouw in Eeklo, vermoedelijk gebouwd naar ontwerp van architect Frans Van Wassenhove in opdracht van stadsarchitect Vincent Reyhler met behouden binnenindeling en bescheiden stoffering in eclectische stijl.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van Café Rubens, Koningin Astridplein 10:

Café Rubens aan het oude statieplein heeft een opmerkelijke kleurrijke art nouveaugetinte gevel van 1912, gebouwd door de toenmalige Eeklose brouwers, de gebroeders Dhanens. Het is het enig horecabedrijf in de eclectische straatwand dat gaaf bewaard bleef en dat door zijn behouden oorspronkelijke functie verwijst naar het belang van de stationskwartier in het Eeklo van de Belle Epoque. De gevarieerde bouwmaterialen, de oranje- en gele baksteen in combinatie met blauwe hardsteen en gele natuursteen, de zwierige vormgeving en verfijnde detaillering zijn kenmerkend voor de architectuur van het begin van de 20ste eeuw en geven de gevel een aparte uitstraling. Het origineel behouden buitenschrijnwerk met roedeverdeling en gekleurd gestructureerd glas draagt in grote mate bij tot de authenticiteit van de gevel.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het huis, Koning Albertstraat 62 met aanhorigheden en tuin:

Mooi voorbeeld van een gaaf burgerhuis in art decostijl gebouwd in 1930 naar ontwerp van architect Valère Lievens uit Tielt. De bakstenen voorgevel is met bijzonder aandacht voor decoratieve accenten uitgewerkt, met een kleurrijk glasraam in art deco boven de deur. Het deftige burgerhuis illustreert binnenshuis voortreffelijk de interbellumsfeer. Het interieur volgt met zijn eclectische aankleding alle heersende trends in de fantasierijke en decoratieve interieurkunst typisch voor de periode van het interbellum, meer bepaald de art deco en de historiserende stijlbewegingen. Het sober aangelegd stadstuinje met een opvallende grote magnolia maakt integrerend deel uit van het stijlvol burgerhuis.

De artistieke en de historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het woonhuis bij voormalige fietsenfabriek, Molenstraat 33:

De opvallende woning is een bijzonder mooi voorbeeld van modernistische interbellumarchitectuur, meer bepaald de zogenaamde bootstijl, en is, illustratief voor de doordachte ontwerpen van de Gentse architect Alex Meuleman, gebouwd in 1939. Typerende elementen zijn het volumespel met gestroomlijnde en afgeronde vormen, de buisleuning van de balkons, de bovenlichten in de deuren en de kleureffecten in de gevelmaterialen. Ook de verzorgde binnenaafwerking en de zorgvuldig uitgekozen stoffering op alle verdiepingen, met onder andere een overvloedig gebruik van kleurige en gestructureerde glasramen met geometrische motieven, is kenmerkend voor de decoratieve interbellumarchitectuur. Enkele bijzondere en zeldzaam bewaarde elementen van de decoratieve vormtaal toegepast in de inkomhal, het trappenhuis en de badkamer met geraffineerde marbrietbekleding versterken het architectuurhistorische en artistieke belang.

De historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde en de industriearcheologische waarde van het ketelhuis en de machinekamer, de schoorsteen, de weverijhallen, en de ververij van de voormalige fabriek "Textiles d'Eekloo", Zuidmoerstraat +61:

Dit textielbedrijf is een representatief en laatste volledig voorbeeld van de kleinschalige textielbedrijven die aan het einde van de 19de en 20^e eeuw in Eeklo ontstonden, en die een fase kenmerken waarin de textielnijverheid in Vlaanderen over secundaire en landelijke gemeenten uitwaaierte.

Op kleine schaal zijn hier al de gebouwen van een dergelijk bedrijf aanwezig: de aandrijf- en energie-eenheid (ketelhuis en machinekamer), de weverijhallen onder zaagdaken, en de afwerking (in dit geval ververij). Deze gebouwen zijn opgebouwd in een voor deze periode representatieve bouwstijl en met representatieve constructietechnieken.

De historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde en de industriearcheologische waarde van de watertoren gelegen Peperstraat:

Typerende, beeldbepalende en bij zijn constructie architecturaal opvallende watertoren van een vrij zeldzaam type, daterend uit 1937-1938, behorend bij het reeds wettelijk beschermd pompstation in de Waaistraat. Door de bescherming van deze watertoren wordt het geheel van de watervoorziening in Eeklo, namelijk pompstation - watertoren gerespecteerd.

Artikel 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van de monumenten en de stads- en dorpsgezichten van 17 november 1993 (B.S.10.03.1994).

Brussel, 30-04-2004

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN